

Vršovice 25.12.2011

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, milé děti, milí přátelé, vítám vás všechny na společných bohoslužbách ujištěním, že Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v Jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši.

Amen.

Píseň: 273 sl.1 Zvedněte brány svrchků svých

Introit: Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravicí, svou svatou paží. Ž 98,1

Píseň: 274

Modlitba: Pane Bože, právě o velkých svátcích se nám honí hlavou základní otázky. Právě o velkých svátcích nás přepadají pochybnosti, právě tehdy váháme, jestli to všechno není nějak jinak, jestli se nepleteme. Jestli bychom neměli žít nějak úplně jinak. Jestli si z Tvého slova, z Tvého zaslíbení neděláme jenom uklidňující drogu. Takoví za Tebou dnes přicházíme. Po včerejším zářivém večeru přicházíme ráno plní otázek.

A znovu si uvědomujeme, že tu jsi s námi. Přes všechnu naši nejistotu a bezmoci vůči zlu v tomto světě, vůči bolesti a trápení, si společně ve společenství Tvého lidu smíme zažít zvěst vánoc. Ujištění, že naše pochybnosti tu byli a budou, ale Ty do nich přicházíš a učíš nás rozpoznávat svojí nenápadnou naději. Nenápadnou cestu bezmoci v Tvém Synu a našem Spasiteli Ježíši Kristu, po které nás chceš učit chodit.

Děkujeme za to. Děkujeme, že nejsme opuštěni uprostřed svých otázek, děkujeme, že nemusíme vzdávat život, který jsi nám dal, ale že se smíme učit svědectví a službě tomuto světu. Protože se narodilo dítě, byl nám dán Spasitel. Amen.

Čtení: Lk 2,1-20

Píseň: 278

Text: Lk 24,28-35

Haleluja. Na své milosrdenství se rozpomenul, na svou věrnost domu Izraele. Spatřily všechny dálavy země spásu našeho Boha. Haleluja.

Ž 98,3

Vždy, když naslouchám vánočnímu příběhu z Lukášova evangelia, jsem unášen takovým pokojným rytmem úvodních veršů. Jako bych byl hostem v domácnosti svých přátel a oni vyprávěli příběh ze svého života. „To bylo tehdy, když vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu.“ Obyčejný příběh, který je sice zcela originální tak, jako příběh každého z nás, ale zároveň není výjimečný. I Josef s Marií patří do tohoto světa. Jsou určováni nejen jeho zákonitostmi, ale také rozhodnutím mocných. A tak jdou do Betléma z velice prozaického důvodu - kvůli penězům. To byl důvod sčítání lidu - aby bylo jasné, jaké daně lze z té které oblasti Římské říše očekávat. Tato moc zlobí i nás, zlobí nás zvláště této moci, bráníme se. R.2011 je rokem, jehož symbolem je protestující člověk. Ale - to je jakoby úplně mimo příběh Josefa a Marie. V něm jsou tyto skutečnosti obsaženy, víme o nich, ale jejich příběh pokračuje klidným tokem vyprávění. Jsou tu problémy - nejen ty veliké, ale především ty zcela osobní. Je třeba najít místo, kde budou spát. Je třeba zajistit ty nejzákladnější věci, protože Marii už se přiblížil termín porodu. A stále v tom pokojném tempu vyprávění se dozvídáme, že se Marii narodil syn.

Opouštíme tento obraz a ocitáme se v obraze jiném. V obraze běžné práce pastýřů, kteří se starají o svá stáda. Kdybychom ten příběh četli poprvé, budeme zvědaví, proč vlastně tato odbočka. Proč nezůstaneme u toho narozeného dítěte. Ono pokojné plynutí je trochu narušeno zvědavým očekáváním.

A pak přichází stříh. Nejsem žádný znalec hudby, ale jako bych nejprve slyšel klidné smyčce a do nich hboj a najednou se vkládá celý orchestr a s posluchačem to trhne. Do lidských životů vstupuje nebeský děj. Obrovský kontrast, Boží zjevení.

A já si říkám - takto by se mi to líbilo. Takto bych poznal, že Pán Bůh promluvil. Trápí mě to, mám s tím problém. Uvědomit se, že Pán Bůh mluví. Jsem na tom stejně jako ti učedníci na cestě do Emauz. Už si myslím, že vím, že jsem způsob Boží řeči pochopil - a pak přijde kříž na Golgotě a já znovu tápu. Kde je ta Boží cesta uprostřed našeho života, který je spíš složitý, než jednoduchý? Uprostřed lidí, kteří jsou dobří i zlí - ale nezjistíme to podle toho, ke kterému náboženství patří, jestli chodí do kostela nebo do mešity nebo jestli nechodí ani tam ani tam. Moc dobře víme, že nemůžeme hodnotit naši společnost podle toho, že počet lidí hlásících se k naší církvi klesl na polovinu. Jaká je Boží cesta pro

člověka?

Učedníci se snaží z těchto otázek utéct. Prchají pryč z Jeruzaléma, prchají do Emauz. Žádné fanfáry, žádná sláva Páně se neobjevuje. Ti pastýři, ti se mají... Řečeno se žalmistou: „Raději se budu bát Tvého hlasu, než abych se bál Tvého mlčení, Hospodine.“

A Pán Bůh promluvil. „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením. Naleznete děťátko v plenkách položené do jeslí.“

Velice zvláštní slovo zjevení. Atmosféra, kterou cítíme, zaslíbení, které se tu před námi otevírá, je v ostrém kontrastu s tím, co máme před očima. Co se skutečně stalo. Narodil se Spasitel - u evangelisty Lukáše jedinečná výpověď. Nikde jinde u něj slovo Spasitel nenajdeme. Spasitel, který přišel pro všechny lid. Neplatí žádná výlučnost, padly všechny bariéry mezi lidmi. Ať už jsme zařazeni sociálně, národnostně, rasově, nábožensky nebo kulturně jakkoliv - to všechno jsou jen lidské představy a škatulky. Tento Spasitel přišel pro všechny lid. Ne s tím, že všechny předělá, ale že jim nabídne život. To je něco, co nám vyráží dech a chápeme zoufalství učedníků, když viděli, že ten, který toto nabídl, skončil na kříži.

Jak tedy uskutečnit tento sen o tom, že lidé si budou navzájem blízkými, že lidské bratrství není iluzí? „Toto vám bude znamením: naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ Velice zvláštní Boží cesta k záchraně člověka. Cesta účasti a ne mocenské šikany. Cesta odpuštění a ne vypočítávání provinění. Cesta naděje víry a ne bezmocné skepse. Cesta narození bezmocného dítěte. Cesta pozvání ke společnému stolu.

Jsme s učedníky na cestě do Emauz. Jsme na útěku, protože jsme v zajetí bezmocné skepse. Příkazy mocných, propasti mezi lidmi - to vše nás děsí. Ale dnes i nás zastavil Pán a zve nás ke svému stolu. A otevírá nám pohled naděje vánočním příběhem a ujištěním o vzkříšení. A my se z toho smíme těšit, a tak jako pastýři a učedníci smíme jít a zvěstovat naději narozeného dítěte do životů těch, se kterými se setkáme.

„Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi. Bůh v nich má zalíbení.“

Amen.

Píseň: 654

Vyznání vin: Pane Bože, děkujeme, že vstupuješ do našich životů.

Děkujeme, že víš o všech našich temnotách, které nás trápí. Že Ti je smíme odevzdávat. Ne jako sebetrýznění, ale v poctivé snaze přijmout sebe sami takové, jací jsme v jistotě, že přes všechna naše selhání, přese všechno odcizení lidem i Tobě, se smíme nazývat Tvými dětmi. Vždyť si právě dnes připomínáme, že i za námi jsi poslal svého Syna, aby nám nabídl život.

A tak v této jistotě vyznáváme. Že nejsme lepší než druzí lidé, že i my máme svůj podíl na lidské bolesti v tomto světě. Potvrďme, bratři a sestry, své vyznání hlasitým: Vyznáváme.

Předstupujeme před Tebe s nadějí na odpuštění pro milost Tvého Syna Ježíše Krista, kterého jsi pro nás poslal na tento svět, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Potvrďme hlasitě: Věříme.

Pamětlivi toho, že Bůh v Kristu odpustil nám, odkládáme nyní všechn hněv i výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Smíme přijmout jako odpověď svědectví o Boží milosti: Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Jan 3:16

Pozdravení pokoje: V radosti z této Boží odpovědi, v radosti, že smíme přijmout Boží milost, kterou nás nyní obdarovává a smíme se i my podarovat a navzájem si podat ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Píseň: 654 Syn Boží se nám narodil

Modlitba: Svatý Pane, všemohoucí Otče, věčný Bože,
chceme Tě vždycky a všude chválit a děkovat ti,
skrze Ježíše Krista, našeho Pána.
Jeho jsi zaslíbil jako Vykupitele
nám, ztraceným lidem.
Jeho pravda je světlem hledajících.
Jeho svatost s tebou smiřuje hříšníky.
Naplnil se čas,
poslal jsi toho, který byl zaslíben,
již nám září den vykoupění.

Proto se radujeme z tvého zaslíbení a tvé věrnosti.

Spojení s proroky

a se všemi,

kdo očekávají tvé království,

se připojujeme k chvalozpěvu tvých andělů

a vyznáváme ke tvé cti:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země Tvé slávy. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech.

Slova ustanovení: Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně: „Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát koli pítí budete, na mou památku. Nebo kolikrát byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde.“

(1K 11,23-26)

Apoštolské vyznání: Chceme se touto svátostí posilnit ve víře. Nejen sami pro sebe, ale v jednotě církve Kristovy, ve společenství s křesťany všech generací a národů. Vyznejme tedy spolu s nimi slovy Apoštolského vyznání víry:

Sbor: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň

308 Jezu Kriste, štědrý kněže

462 Ej nuž lační, žízniví_

Pozvání: Radujme se a jásejme a vzdejme mu chválu; přišel den svatby Beránkovy, jeho choť se připravila a byl jí dán zářivě čistý kment, aby se jím oděla." Zj 19:7.8a

Přijímání: Společenství těla Kristova.
Společenství krve Kristovy.

Slovo při propouštění:

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan 1:14

Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.

Lukáš 2:11

Vpravdě veliké je tajemství zbožnosti: Byl zjeven v těle, ospravedlněn Duchem, viděn od andělů, hlásán národům, došel víry ve světě, byl přijat do slávy.

1 Timoteovi 3:16

Ale ukázala se dobrota a láska našeho Spasitele Boha: On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování; zachránil nás obmytím, jímž jsme se znovu zrodili k novému životu skrze Ducha svatého. Bohatě na nás vylil svého Ducha skrze Ježíše Krista, našeho Spasitele, abychom ospravedlnění jeho milostí měli podíl na věčném životě, k němuž se upíná naše naděje. Tt 3:4-7

Píseň: 288

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Byla-li služba vedoucí k odsouzení slavná, oč ji převyšuje služba spravedlnosti! Ano, ona sláva vůbec nebyla slávou ve srovnání s touto slávou vše přesahující! Jestliže přišlo slavně to, co pomíjí, oč slavnější je to, co zůstává! Když tedy máme takovou naději, smíme vystupovat s plnou otevřeností a jistotou. 2K 3,9-12

Požehnání: Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve

víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého.
Římanům 15:13

Píseň: 293